

РЕШЕНИЕ

№ 1769

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11676** по описа за **2020** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез процесуален представител юрк. И., против решение от 12.10.2020г., постановено по н.а.х.д. № 5193/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав. С това съдебно решение е отменен Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ) серия К № 2199750 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на К. В. Г. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 600 (шестстотин) лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е постановено в нарушение на закона. По същество се сочи, че въззивният съд се е позовал на ТР № 1 от 26.02.2014г. по т.д. № 1/2013г. на ОС на ВАС, което е изгубило значението си след приетите изменения със ЗИД на ЗДвП (ДВ, бр. 19 от 2015г.). Иска се отмяна на решението и потвърждаване на ЕФ.

Ответникът – К. В. Г., чрез пълномощник адв. Б., представя писмена защита, в която развива подробни съображения за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност

на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 02.08.2018г., в 11:38 часа, в [населено място], [улица], пътен възел С., с посока на движение от [улица]към [улица], било установено и заснето чрез видеосистема TFR1-M № 575, монтирана в служебен автомобил на СДВР, нарушение на скоростта, извършено с МПС „Сеат К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , движещо се с превишена скорост от 124 км/ч., при разрешена скорост от 80 км/ч. за населено място, въведена с пътен знак В26. Електронният фиш е издаден на собственика на автомобила въз основа на клип № 3701.

С обжалваното решение въззивният съд е отменил електронния фиш на процесуално основание. За да постанови този резултат, съдът се е позовал на мотивите на ТР № 1/26.02.2014г. по т.д. № 1/2013г. на ОС на ВАС, като е приел, че за нарушения на ЗДвП, констатирани с мобилно техническо средство за видеоконтрол, какъвто е настоящият случай, следва да се приложи общия ред по ЗАНН – чрез съставяне на АУАН и издаване на НП, а не облекчената процедура по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП чрез издаване на ЕФ.

Обжалваното решение е постановено в нарушение на закона.

Настоящият състав на касационната инстанция не споделя изводите на въззивния съд, че са нарушени процесуалните правила за издаване на електрон фиш. По делото няма спор, че системата, с която е установена скоростта е мобилна, монтирана в служебен автомобил на МВР, т.е. нарушението е установено в присъствие на контролен орган. По арг. от чл. 189, ал. 4 във вр. с § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП мобилните системи за контрол на скоростта на движение установяват нарушенията по аналогичен способ със стационарните средства. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните системи, е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система. Процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

Със ЗИД на ЗДвП (ДВ, бр. 19 от 2015г.) е изменен текстът на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, като е добавен терминът „автоматизирано“ техническо средство и е приета нова т. 65 от § 6 от ДР на ЗДвП, според която автоматизираните технически средства и системи могат да бъдат, както стационарни, така и мобилни. С оглед на последващите изменения в ЗДвП посоченото ТР № 1/26.02.2014г. по т.д. № 1/2013г. на ОС на ВАС вече е изгубило значение.

При съставяне на оспорения електронен фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната му. Електронният фиш съдържа всички реквизити, изчерпателно посочени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочена е датата и часът, както и

мястото на извършване на нарушението, установената, респ. разрешената скорост. Налице е правна квалификация на нарушението и санкционната разпоредба.

Видно от удостоверение № 10.02.4835, което е част от административнонаказателната преписка, мобилната система за видеоконтрол тип TFR1-M е от одобрените за използване типове средства за измерване до 24.02.2020г. Според Протокол № 7-39-17 и Протокол за използване на автоматизирано техническо за контрол на скоростта от 02.08.2018г., автоматизираното техническо средство № 575, монтирано в МПС на СДВР, с което е установено и заснето нарушението, е преминало успешно последваща проверка. Това означава, че към датата на заснемане на нарушението и засичане на скоростта на движение е било технически изправно, да засича и заснема в срока на периодичния контрол.

Засечената скорост на движение на МПС е от 124 км/ч, с отчетения толеранс от 3%, което означава, че водачът се е движил с превишена скорост, над максимално разрешената от 80 км/ч, за каквото нарушение е наказан с електронния фиш. Санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвижда глоба във фиксиран размер от 600 лв. за водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, при превишаване над 40 км/ч, поради което не следва да се обсъжда въпроса за редуциране на нейния размер.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено, като касационната инстанция се произнесе по същество и потвърди електронния фиш.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 80 лв., на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 12.10.2020г., постановено по н.а.х.д. № 5193/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 2199750 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на К. В. Г. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 600 (шестстотин) лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА К. В. Г. ЕГН [ЕГН] да заплати в полза на Столична дирекция на вътрешните работи разноска за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: